

Bedő Albert bucsuja a földmívelésügyi-tárcza tisztviselőitől és az új államtitkár, Nemeskéri Kiss Pál, belépése a földm. ministeriumba.

A napilapok közleményeiből folyóiratunk olvasói ugyan mindannyian értesülhettek azokról a nagy jelentőségű változásokról, melyek a legutóbbi idők folyama alatt a földművelésügyi ministerium körében történtek; ezek a változások azonban oly közelről érintik erdészetünknek ügyét, hogy a történeteket folyóiratunk hasábjain feljegyzendőknek tartjuk.

Az időbeli sorrendet megtartva arról a veszteségről kell megemlékeznünk, mely az erdészetet Dr. Bedő Albert földmívelésügyi államtitkár, országos főerdőmesternek hivatalos szolgálatától való megválásával, habár csak abban érte, hogy az ő erdőgazdaságunk fejlesztésére s fejlődésének biztosítására irányuló tevékenységéből hiányozni fog az a szoros és közvetlen kapcsolat, ami őt hivatalos minőségében erdészetünk ügyeinek intézéséhez hozzáfűzte, aminek hiánya azonban bizonyára érintetlenül hagyja ügyeink iránt táplált érdeklődését, és érdekeink védelmezésére jóakaratulag fordítható erejét a jövőben sem fogja kiméltetni vele akkor, amikor támogatására erdészetünknek szüksége lesz. És valljuk meg nyíltan, van szükségünk ma is erdészetünk független fejlődése érdekében minden jóakaratra, minden támogatásra és segítségre, amit csak elnyerhetünk.

Az országos főerdőmesternek hivatalos állásától való megválása s illetve nyugalmaztatása nem jelenti egyszersmind közügyeink intézésétől való teljes félrevonulását, amennyiben az apatini választókerület országgyűlési képviselőjévé megválasztatván, a törvényhozó testület tagjaként közéletünknek éppen arra a terére lépett, hol az erdészet érdekeinek hasznos szolgálatot tenni számos alkalom kínálkozik s ezek felhasználására programmbeszédének keretében kifejezetten ígéretet tett, midőn kijelentette, hogy: „*régebbi szakszerű foglalkozásából eredő tartozásnak fogja ismerni hazai erdőgazdaságunk ügyét továbbra is meleg érdeklődéssel szolgálni s minthogy az erdőknek a vízszabályozásokra való közhasznú befolyása kétségtelen, ezáltal nemcsak országos szempontok alá*

eső, de a választókerületnek dunamenti községeit közelebből is érdeklő szolgálatot vél teljesíteni."

Dr. Bedő Albert államtitkár és országos főerdőmester Ő felsége által a II. oszt. vaskoronarenddel való kitüntetés mellett nyugalomba helyeztetvén, f. hó 9.-én vett búcsut a földmivelésügyi-tárca tisztikarától.

A tisztikar nevében Tormay Béla min. tanácsos a következő beszédet intézte a búcsuzó államtitkárhoz: „Méltóságos Uram! Mondhatom, hogy nem szívesen állok most előtted, mert egy olyan feladatot kell teljesítenem, ami nekem határozottan nem jól esik. Helyettesként azért teljesítem én ezt a feladatot, mert az, aki szolgálati éveinek száma szerint arra hivatott, a fővárostól jelenleg távol van. Így kerültem én ezen helyre, a honnét szavaimat hozzád intézem.

Azt mondtam, hogy nem szívesen teljesítem azt a feladatot. Azért nem szívesen, mert búcsuznom kell tőled, akivel hosszú évek során át egy cél felé törekedtünk, hazánk mező- és erdőgazdaságának felvirágoztatására munkálkodtunk, odaadással és kötelességtudással.

Méltóságos uram! Te hivatalos pályádon szép sikereket értél el, az tagadhatatlan; és az eredményeket az elismerés jutalma követte. Köszönöd ezen eredményeket törhetetlen munkásságnak, a tudás fegyvereinek, a melyekkel birtál; de azt hiszem, némiképen köszönöd azon munkatársaknak is, kik oldalad mellett működtek és dolgoztak.

Méltóságos uram! A te odaadó munkásságod határozottan példát képezett, amely hivatásra ösztönözte a vezetésed alatt, vagy melletted működöket. De mást is tett: eredményeket szült és ezen eredmények buzdították, megnyugtatták az illetöket a vezényszó helyességét illetőleg s ez öntött bizalmat munkatársaidba irántad. Egyéniséged pedig még mást ért el, t. i. azokat, a kik a te vezetésed alatt munkálkodtak, a kiknek becsületes törekvéseit mindig méltányoltad, baráti odaadásra, tiszteletre és szeretetre bírta; a kik veled egy pályán működtek s a kik most itt összegyültek, hogy a hivatalos pályán neked egy Isten-hozzádot mondjanak. Teszik ezt azon reményben, hogy új munkakörödben szintén azon hazánkat éltető ügyet fogod szolgálni, annak az érdekében fogsz

cselekedni — értem hazánk mező- és erdőgazdaságának ügyét — és egy pályán fogsz haladni azokkal, a kik itt maradnak és ezen irányban tovább dolgoznak.

Ezen reményben mondunk tehát neked a hivatalos pályán Isten hozzádot. Kivánjuk, hogy a törvényhozás termeiben siker kövesse törekvéseidet, kivánjuk, hogy az Isten áldása kísérje munkálkodásodat és adja azt, hogy erőben, egészségben ezen munkásságod gyümölcseit élvezhessed.

Ezeket elmondva, ajánlom az ittmaradókat, volt tisztársaidat, szíves barátságodba, emlékedbe és jóakaratodba. Az isten éltesen.“

Bedő Albert dr. erre következőleg válaszolt :

„Tisztelt barátaim!

Emberi természetünkben rejlik, hogy akkor, midőn valamely megszokott körtől állandóan megválunk, szívünkben fájdalmas érzések számai rezdülnek meg, s ezt én most még annál erősebben érzem, mert t. barátainnak évek hosszú során át megszokott és nagyrabecsült közös munkássági körétől és ezzel azoktól a férfiaktól válok meg, kikkel közszolgálati tevékenységem legszebb és legmunkásabb éveit szerencsés voltam együtt tölthetni.

De ha most fájdalmas is reám nézve az az érzés, hogy egészségem biztosabb fenttarthatása véget kénytelen vagyok a hivatalos téren való közszolgálatától visszavonulni, mégis megnyugvással és örömmel tölti el lelkemet annak tudása, hogy a magyar közélet és a magyar kultúra szolgálatában hosszú időn át lehettem szerencsés egyik szerény tagja lenni annak az alapvető, áldozatkész, önzetlen és fáradhatatlanul munkás csoportnak, annak a sokszor félreismert, de mindig névtelenül küzdő magyar hivatalnoki karnak, mely a haza javának szolgálatában soha sem lankadó munkásságot fejt ki s hogy az alatt az idő alatt és ennek a ministeriumnak a kebelében is, most előttem álló t. barátainnak személyében, valamint általában azoknál a t. társainknál is, kik a földmívelési tárca ügykörében hazánk minden vidékén szolgálnak, úgy is mint munkatársuknak, s úgy is mint főnöküknek sok alkalmam volt arról meggyőződni, hogy ennek a ministeriumnak köztisztületben álló bölcs vezetője mily páratlanul odaadó, mennyire hűséges, a munkában mily fáradhatlan s a magyar földmívelési

érdekek hasznos szolgálatára mennyire kitartó lelkesedéssel törekvő és buzgó tisztikarral rendelkezik.

Ugyanezért, midőn baráti bucsuszavaimat intézem, egyszerűsmind kedves kötelességemnek ismerem, hazafiui tiszteletemet e tisztikar minden tagjának kifejezni s mindannyitól azt kérni, hogy engemet eddig tapasztalt nagyrabecsült jóindulatukban jövőre is megtartani sziveskedjenek s hogy szeretett hazánk földmivelési ügyeinek javáért továbbra is az eddigihez hasonló nemes buzgósággal küzdjenek. Isten éltesse tisztelt barátaimat s jutalmazza méltóan a hazafiui szeretet lelkesedésével teljesített hűséges munkásságukat.“

Kevéssel utóbb az erdészeti főosztály tisztviselői külön is bucsut vettek, melynél a főosztály főnökének, Sóltz Gyula min. tanácsosnak hozzá intézett beszédére mély meghatottsággal mondott köszönetet a tisztikar tagjainak azért a támogatásért, melylyel a nagy feladatok megoldásában segítségére voltak s az elismerésért, amivel az erdészet fejlődésének érdekében teljesített munkásságát illették, a maga részéről kijelentvén, hogy távozása daczára is folytonos érintkezésben kíván maradni erdőgazdaságunk ügyeinek intézésével s kifejezte abbeli reményét, hogy hivatalos téren működő szakértőseivel közügyeink munkálása terén többször fog ezentul is találkozhatni.

* * *

A földmivelésügyi ministeriumnak Ő felsége által kinevezett politikai államtitkárja Nemeskéri Kiss Pál, Zólyomvármegye volt főispánja hivatalos állását dr. Bedő Albert távozásával elfoglalván, f. hónap 10.-én fogadta a ministerium egyes főosztályainak tisztelegését. Az erdészeti főosztály nevében Sóltz Gyula ministeri tanácsos üdvözölte az új államtitkárt s beszédében kiemelte, hogy az ország közgazdasági életében oly igen fontos tényezőképpen szereplő magyar erdészet megalapítása s eddig elért nagy eredményei a legutolsó két évtized munkásságának érdeméül írhatók. Bármily odaadással is teljesítette azonban kötelességét a hivatásának teljes betöltésére törekvő erdőtisztikar, az az épület, melynek felépítésének fáradozott: a magyar erdőgazdaság felvirágzása s fejlődésének biztosítása betetőzve még nincs, mert az erdőgazdaság fejlesztése

érdekében tett intézkedések egy része még, az idő rövidege miatt, célját el nem érhetette, egy része pedig még csak a kezdeményezésnek első fokát haladhatta meg s magának a feladatok megoldására hivatott erdőtisztikarnak jogos igényei sincsenek még egész teljességükben kielégítve. Annak a férfinak, aki hivatalos állásától megválása következtében csak az imént távozott el a magyar erdészet éléről, mindannyian tudjuk, mennyit köszönhetünk az erdészet megalapítása s fejlődése terén, ennek tudata mellett azonban annál igazabb s nagyobb öröm tölthet el bennünket annak tapasztalása révén, hogy annak a nagy érdemű férfinak távozása után az államtitkári széket oly férfi foglalja el, kinek országunk közgazdasági fejlődése iránt általában s különösen az erdészeti ügyek iránt való érdeklődése előttünk régóta ismeretes. Örömmel üdvözljük tehát érkezését, abban a reményben, hogy vezetése alatt s támogatása mellett az erdészet épületének betetőzése az ország hasznára sikerülni fog, s az erdészet felvirágoztatása mellett egyszersmind az erdészet munkásainak jogos igényei is pártolásra és lehető legméltányosabb kielégítésre fognak találni.

Az üdvözlő beszédre adott válaszában az új államtitkár a maga részéről is elismeréssel emlékezett meg arról a haladásról, amit a legutóbbi idők folyamán a magyar erdőgazdaság felmutatott s arról a férfiről, kinek vezetése mellett a tisztikar munkásságának ilyen sikere lehetett. Nem ugyan mint szakember, csak mint laikus, de azért mindig meleg érdeklődéssel kísérte az erdészetnek elismerésre méltó tevékenységét, ezentul pedig a legjobb indulattal kívánja támogatásában részesíteni mindazokat a törekvéseket, melyek az erdészetnek haladását az ország javára előmozdítják.

Az új államtitkár, Nemeskéri Kiss Pál es. és kir. kamarás már régóta tagja egyesületünk igazgató-választmányának, előtte tehát az erdészetnek hivatás köre már ebből folyólag is közelről ismeretes, ami csak bizalommal tölthet el minket arra nézve, hogy az erdőgazdaság nagy kérdéseinek megoldásában jóakaratu támogatására legjobb reménynyel számithatunk.

(Sylvius.)